

който утѣшава смиренны-тъ, утѣши ны
 7 "съ дохожданіе-то Титово; И не тъкмо съ негово-то дохождане, но и съ утѣшеніе-то, съ което той бѣше ся отъ васъ утѣшилъ, като ни извѣсти голѣмо-то ваше *за насъ* желаніе, плаканіе-то ви, ревностъ-тъ ви за мене; така щото повече ся възрадувахъ. Защото ако и да въ оскърбихъ съ писмо-то *си*, не съмъ въ раскаяніе, ^аако и да бѣхъ ся пораскалятъ; понеже гледамъ че онова писмо вы оскърби,
 9 ако и за малко врѣме. Сега ся радувамъ, не за скръбъ-тъ ви, но защото скръбъ-та ви станъ на покаяніе; понеже скръбѣхте по Бога, да ся не поврѣдите отъ насъ въ нищо. Защото ^аскръбъ-та по Бога ражда спасително покаяніе, което не докарва раскаяніе; свѣтовна-та обаче ^аскръбъ ражда смъртъ. Защото ето, това ваше по Бога скръбненіе какво усердіе породи въ васъ, какво извиненіе, какво негодваніе, какъвъ страхъ, какво желаніе, какъвъ ревностъ, какво отмишеніе. Всякакъ вы показяхте себе си че сте чисти въ това нѣщо. И тъй ако и да ви писахъ *това*, не *го* сторихъ заради обидникъ-тъ, нито за обиденный-тъ, но ^аза да ся яви вамъ наше-то усердіе, което за васъ имамы
 13 прѣдъ Бога. За това ся утѣшихмы заради ваше-то утѣшеніе; и още повече ся възрадувахмы заради Титово-то възрадуваніе, че ся ^ауспокоилъ духъ-тъ му отъ всинца
 14 вы. Защото ако му ся похвалихъ нѣщо зарадъ васъ, не ся засрамихъ, но както ви говорихмы всичко съ истинъ, така и похвала-та ни прѣдъ Тита станъ истинна.
 15 И той още повече милѣе за васъ, като поменува ^апослушаніе-то на всинца вы, какъ сте го приѣли съсъ страхъ и трепетъ.
 16 И тъй радувамъ ся че ^аво всичко имамъ довѣріе на васъ.

ГЛАВА 8.

1 Още, братіе, обявямъ ви Божій-тъ благодать даденъ-тъ на церкви-тъ въ
 2 Македоній; Че, като търпятъ голѣмо утѣшеніе, прѣумножена-та тѣхна радость, и ^адѣлоба-та имъ нищета, показяхъ прѣизобилно богатство-то на тѣхнъ-тъ ще-
 3 дръсть; Защото споредъ силъ-тъ си (*това* *го* свидѣлствувамъ) и повече отъ силъ-
 4 тѣхъ *си*, доброволни *ся* ^апосочихъ, Като ны умолявахъ съ голѣмо приканваніе да прие-
 5 мемъ даръ-тъ *имъ*, и ^аучастіе-то въ слу-
 6 женіе-то на святыи-тъ; И не само както ся надѣвахмы, но себе си отдадохъ прѣ-

вомъ Господу, а *послѣ* намъ съ волѣжъ-тъ
 6 Божій; Така щото ^апримолчихмы ся на Тита, както бѣ започелъ, така и да доис-
 7 кара въ васъ и това благодѣаніе. И тъй ^акакто избобилувате во всяко нѣщо, въ вѣржъ и въ слово и въ разумъ и во всяко усердіе и въ любовь-тъ си къмъ насъ, така ^ада прѣизобилувате и въ това бла-
 8 годѣаніе. *Това* ^ане *ви* *го* казувамъ като заповѣдъ, но чрѣзъ усердіе-то на други-
 9 тѣ, да опытамъ и искренность-тъ на ва-
 9 шъ-тъ любовь; Защото знаете благодать-тъ на Господа нашего Иисуса Христа, ^аче богатъ като бѣ станъ сиромашъ за васъ, да ся обогатите вы съ неговъ-
 10 тѣхъ сиромашій. И на това азъ давамъ ^асвѣтъ; защото е ^ато полезно за васъ, които ^ато лани започихъте не токо да
 11 го правите, но и да го искате. А сега свѣршѣте и да го правите, така щото както *е* ^абыло усердіе-то да искате, така да бѣде и да го извършите отъ колкото имате.
 12 Защото ^аако ся появи отъ понапрѣдъ у нѣкого усердіе, той е пріятъ споредъ кол-
 13 кото има, а не споредъ колкото нѣма. Понеже не *искаемъ* да е на други облегче-
 14 ніе, а на васъ утѣшеніе; Но *да* бѣде рав-
 15 но, *така* ^ачтомо ваше-то въ сегашно-то врѣ-
 16 ме избобиле *да* ^азатѣли тѣхно-то лишеніе; за да послужи и тѣхно-то избобиле на ва-
 17 ше-то лишеніе, така щото да бѣде изравне-
 18 ніе. Споредъ както е писано: ^а"Който *сѣ-
бра* много, не му ся прѣумножи; и ^акойто
 16 малко, не му недостигъ." А благодареніе Богу, който вложи въ срдце-то Титово
 17 исто-то усердіе за васъ; Защото и ^амол-
 18 бжъ-тъхъ ни пріѣ, но понеже имаше голѣмо усердіе, тържжъ къмъ васъ самовольно.
 18 Проводихмы още съ него и тойзи ^а"братъ,
 19 похваляемый-тъ во всичкы-тъ церкви за евангеліе-то; (И не токо *това*, но още
 20 ^аизбранъ е отъ церкви-тъ да пктува съ насъ за това благодѣаніе, на което служимъ ^аза славъ-тъ на самого Господа, и за ^адоказателство на ваше-то усердіе.)
 20 Като ся свѣинимъ отъ това да не бы-
 21 кой да ны похули поради това ^аизобиліе
 21 което е повѣрено на наше-то служеніе.
 21 Понеже ^апромышляемъ това което е до-
 22 бро не само прѣдъ Господа, но и прѣдъ
 22 челоуѣцы-тъ. Проводихмы още съ тѣхъ на-
 23 шій-тъ братъ, когото много пкхти въ мно-
 23 го нѣща смы опытали че има усердіе, а сега е много по усерденъ поради много-
 23 то на васъ увѣреніе. Колкото за Тита, *той* е мой другаръ и сотрудникъ во васъ, а колкото за братія-та наши, *тѣ* ^асжъ ^апо-

к Вижъ Гл. 2; 13.

а Гл. 2; 4.

м 2 Кор. 12; 13. Мат. 26; 75.

н Прит. 17; 22.

о Гл. 2; 4.

п Рим. 15; 32.

р Гл. 2; 9. Фил. 2; 12.

с 2 Сол. 3; 4. Филим. 8; 21.

а Мар. 12; 44.

б Дѣян. 11; 29. 24; 17. Рим.

15; 25. 26. 1 Кор. 16; 1,

3. 4. Гл. 9; 1.

в Ст. 17. Гл. 12; 18.

г 1 Кор. 1; 5. 12; 8.

д Гл. 9; 8.

е 1 Кор. 7; 6.

ж Мат. 8; 20. Лук. 9; 58.

з 1 Кор. 7; 25.

и Прит. 19; 17. Мат. 10; 42.

к 1 Тим. 6; 18. 19. Еер. 13;

16.

л Гл. 9; 2.

м Мар. 12; 43. 44. Лук. 21; 3.

н Исх. 16; 18.

о Ст. 6.

п Гл. 12; 18.

р 1 Кор. 16; 3; 4.

с Гл. 4; 15.

д Рим. 12; 17. Фил. 4; 8. 1.

е Пет. 2; 12.

ж Флп. 2; 25.